

Str. 3. Jak będzie świat wyglądał za 20 lat?

Nr. 344 OPL. POCT.
UISZCZ. RYCZ.

Zakopane-Krynica czwartek 15 grudnia 1927 r.

CENA 20 GR. Rok II.

PISMO CODZIENNE
INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIM

Widmo Nerona w Meksyku

Spalono księdza na stosie

Poliska Agencja Katolicka donosi: „Diario del Paso” z Gwadalajary w wiadomości o okrutnym pastwieniu się żołdaków meksykańskich nad księdzem, powieszonym i spalonym na stosie, utworzonym z ligur kościelnych i innych przedmiotów,

zgrabowanych ze świątyni. Każda tego schwytała w kościele w mieście Etutla; wyciągnięto go i w tak okrutny sposób pozabawiono życia. Zginął za wiarę, cierpiąc do ostatka w nie zwykłym spokoju.

Zamach samobójczy małżeństwa

Przy pomocy gazu nie udało się

dzięki przytomności chłopca - praktykanta

Przy ul. Kaszykowej nr. 53 na parterze od ulicy zajmuje małe, warszacie, który jednocześnie służy jako mieszkanie, 72-letni Władysław Wilczyński

Syn uderzył ojca kamieniem w głowę

Przed miejscowym trybunałem przysięgłym stanął Dymitr Rolandowski z Mochnacki Wyżni pod Krynica jako oskarżony o zbrodnię obojętności, dokonanej na 4 p. Łukaszu Polanskim Zabójca żądał od ojca wyzolenia gruntu, celem założenia własnego gospodarstwa. Łukasz Polanski nie chciał na to przystać, ponieważ syn miał zaledwie 20 lat i uważany był za marnotrawnego. W czasie sprzeczki na tle zaręki o pieczęcie ojciec pobił syna do krwi. W pewien czas po sprzeczce i bójach syn cwałował w ojcę, siadając przed domem kamień, który ugodził Łukasza Polanskiego w głowę, powodując ostre zapalenie opon mózgowych i śmierć.

Trybunał zaprzeczył pytaniu w kierunku zbrodni zabójstwa, zatwierdzając jedynie pytanie w kierunku występku przeciw bezpieczeństwu życia i skazał oskarżonego na osiem miesięcy aresztu.

Rozewrzały się dwa pościgi

W dniu wczorajszym na stacji Czerwawy rozewrzały się na trzy godziny pogody towarowej, powodując 18-minutową zwłokę w ruchu kolejowym. Podobny wypadek zdarzył się również wczoraj na torze pomiędzy stacjami Gródki - Rołatyn, gdzie, z powodu pęknięcia obrotów, zerwało się również kilka wagonów.

Kto będzie

Romiszarzem wyborczym Czy p. St. Car

Mianowanie generalnego komisarza wyborczego nastąpiło ma w dniu dzisiejszym. Decyzja w tej sprawie nie zapadła dotąd, ponieważ oczekiwano powrotu marszałka Piłsudskiego. W godzinach południowych wicepremier Bartel będzie przyjeżdżał w Belwederze, następnie Marszałek Piłsudski uda się do Prezydium Rady Ministrów, a stamtąd na Zamek. Decyzja za padnie w ciągu tych narad. W dalszym ciągu utrzymuje się pogłoska, że kandydatem rządowym na stanowisko generalnego komisarza wyborczego jest wicepremier Bartel. W tym miejscu nie należy zapominać o Stanisławie Car.

Na Ukrainie doszło do

Bitwy oddziału powstańców z o'żdzem G. P. U.

MOSKWA, 13. 12. (Rap.). — W okolicach miejscowości Staro. — Soltowo w okręgu Kijowskim doszło do starcia pomiędzy przeciwstawami oddziału

Powrót marsz. Piłsudskiego

Przyjeżdża na dworzec. — Konferencja. — Zmarznieli towarzysze podróży

O godz. 7 min. 45 pociągami wiedeńskimi przybył do Warszawy p. marsz. Piłsudski. Wraz z p. marszałkiem wrócił do Warszawy szef gabinetu płk. Bek, poza nim towarzyszyli w drodze powrotnej p. marszałkowi rtm. Bródzinski, oficer do specjalnych zleceń general. Inspektora Armii i mir. Michalski, attache wojskowy poselstwa polskiego w Londynie.

Na dworcu oczekiwali p. marszałka Rząd z p. wicepremierem Bartlem na czele, przedstawiciele wszystkich pułków, stajonujących w garnizonie warszawskim z p. wicepremierem Konarskim i szefem Stacji Generalnego gen. Piskotem. Poza przedstawicielami Instytutu społecznych obecni byli posło-

wie państw, akredytowanych w Warszawie z posłem Larchem na czele.

Sensacją wywołał fakt obecności posła sowieckiego Bogomolowa z pierwszym sekretarzem poselstwa p. Arkadiewem

Marszałek Piłsudski po opuszczeniu wagonu przywitał bardzo serdecznie przedstawicieli Rządu i odbył krótką rozmowę w salonie recepcyjnym z ambasadorem Larchem, i posłem Bogomolowem. Marszałek Piłsudski wygląda bardzo dobrze; jest w świetnym humorze i z całym spokojem poddawał się operacji sznura fotografów.

Po powitaniu, udał się p. marszałek w towarzyszywie płk. Beka do Belwederu.

Oficerowie, którzy wraz z marsz. Piłsudskim powracali wczoraj z Petersburga, opowiadali na dworcu, że przez całą drogę marli. Marsz. Piłsudski nie snuł mniawnic temperatury wyżej niż 14 stopni.

Loterja Państwowa

Dziś w 1-szym dniu ciągnięcia 2 klasy loterii państwowej wygrali następujące numery: Wygrana 60.000 zł. padła na numer 115496.
5.000 zł. — 79816.
2.000 zł. — 79947 29974
1.000 zł. — 89024.
500 zł. — 112779 54605.

Na uwagę zasługuje fakt, że podczas swej krótkotrwałej podróży, a raczej na celu zlikwidowania i zaręku litewskiego p. Marszałek nie zapomniał o swoich czwartkach, którym przywóżył z Wiednia dwa duże pudła zabawek, zaś w Szwajcarii podczas gorączkowych obrad i krótkotrwałego pobytu zdążył nabyć mały gramofon, prawdziwy malarstwy wyrobów szwajcarskich.

Zderzenie wozu z samochodem

Pasażer ranny odłamkami szkła

Przy ulicy ul. Żelaznej i Leszka wczoraj Jan Kalisz ze wsi Nowy Dwór, nie zwracając uwagi na dawno sygnały przez policjanta najechał na samochód Nr. 917 (15033). Dystel wozu uderzył w tył samochodu, po czym się odłamki szkła, które poraziły pasażera, 37-letniego Michała Baka. Poranconego tymczasem samochodem przewieziono do ambulatorium Pogotowia.

NARATY

UBIORY OKRYCIA
męskie OBUIWE damskie
LION TOWARZ Kurcan
Długa 50 wprost Białeńsk
(w podwórzu)

GIEŁDA

Detalistsze przedglądowe zebranie odbyło się przy tendencji utrzymania; obroty akcjami nieco mniejsze, kasztolowiano się kursami niejednolite. Wymieniano: Bank Polski 154, Warsz. Cukier 82,00; Wydz. 102,50; Nobel 53,05; Lipcopy 39,25; Modre 10,90; Górnictwo 67,50; Papiery 2,70; Różnica 52,75; Strachan 66,50; Żyrardów 17,75; Zawisze 35,00; Borowski 3,50; i 4 pół procent. L. Z. Z. 58,50; 3 proc. L. Z. m. i. k. 65,00; 4 proc. L. Z. m. i. k. 80,50.
Dolar w obrotach posagielowych 8,88 i pół.
Ruble szwajc. 4,73 w płaconiu.

Po amnestji bolszewickiej

Południowa Rosja pod termem bandytów

Kara śmierci tylko dla kontrowolucjonistów

MOSKWA, 13. 12. (Rap.). — Bandytyzm w Rosji poludniowej — na Ukrainie, kaukazie, w obwodach kozackich — przy brał zastraszające rozmiary. Ostatnio spotegowany został bandytyzm ten przez wystraszanie kilku tysięcy przestępców kryminalnych z wczoraj sowieckich na podstawie ogłoszonej przez rząd sowiecki amnestji.

Władze sowieckie zanębiające są przez szereg ojawów bandytyzmu, do których zaliczyć należy napady na aserów, dokonanych przez bandytów na ulicach Jekaterynowsławia i Charkowa. W Kijowie, Odessie, Charkowie i innych miastach ukraińskich terroryzują bandy uludność m. i. i. i. okolic podnieśli, rozbieżności na ulicach w nocy opozycyjnych przechodniów. W Baku notują pisma sowieckie codziennie kilkadziesiąt wypadków porównawczo przechodniów przez t. zw. „chuliganizm”. W tym

samym mieście zanotowano ostatnio szereg potwornych gwałtów nad kobietami.

W jednym z wypadków bandydy wargnęli do mieszkanka pewnego urzędnika sowieckiego na krakach miasta i przemocę wywiedli z domu tegoż urzędnika, poczem do-

łani na niej gwałtu.

Zaniepokojeni przez to wysłała do władz sowieckich delegację, która domagała się natychmiastowego wprowadzenia kary śmierci dla uczestników napadów bandyckich i wypadków zgwałcenia.

Czy prawda?

Waldemaras na usługach bolszewizmu

Ułotka w Kownie

„Il. Kurier Codzienny” donosi z Kowna, że ukazała się tam niekiedy podająca szczegóły o działalności litewskiego premiera.

Ułotka głosi, że na podstawie zabranych w czasie ułotki do mieszkanca Waldemarasa dokumentów stwierdzono iż premier Litwy był na usługach rządu bolszewickiego, od

którego później stał się prawnym ministrem. Dawał on jakoby bardzo cenne szczegóły, dotyczące zamierzeń rządu litewskiego.

Autorsy tej sensacyjnej ułotki oświadczają, że skradzione Waldemarasowi dokumenty zostają w najbliższym czasie ogłoszone szanownym.

Władcy na wygnaniu

Jak żyją wydziedziczeni monarchowie

Co robi rodzina Romanów? — Co Hohenzollernów? — Jak się powodzi Habsburgom? — B. szach perski — Rodzina sultanów tureckich. — Losy ks. Czarnogóry. — Były król grecki. — Ka. Karol rumuński

Europa, powojenna bardzo jest bogata w pozbawionych tronu monarchów. W tej licznej rzeszy dawnych władców, czy też ich spadkobierców lub rodzin pierwsza miejscę zajmują ocalałe z pogromu bolszewickiego członkowie rosyjskiej rodziny cesarskiej.

Mieszkają oni prawie wszyscy w Białej. Pretendent do tronu rosyjskiego, B. wielki książę Cyryl, ma w Francji aż dwie siedziby, w obecnie jednak spędza większą część czasu w Niemczech, w majątku swej żony. Mieszka on w Niemczech głównie z tego powodu, że nie chce się stykać z porażonymi członkami rodziny, z którą żył bardzo źle, bo ta nie uznawała jego pretensji do tronu.

B. wielki książę Mikołaj, swego czasu wódz naczelny wojsk rosyjskich nuchodzi za głowę rodziny Romanów. Prowadzi on żywot tak spokojny, iż bardzo rzadko można go spotkać poza domem. Mieszka w zamku Chloisny pod Paryżem. Podobno w książę ten z bardzo trudnych warunków materialnych.

Ze wszystkich zdetronizowanych wielkości najlepiej powodzi się z dawnym władcą Niemiec, a oraz różnym książętami i królami krajów w skład Rzeszy wchodzących. Oprócz Wilhelma I. wszyscy mieszkają w Niemczech. Również wszyscy oni otrzymali na prawo do powrotem większą część posiadłości. Choć nieurzędowo, korzystają ze wszystkich niemal dawnych przywilejów i są przedmiotem czci i hołdów. Dotyczy to szczególnie hawaryjskiej dynastii Kulsbachów.

Nieporównanie gorzej jest los Habsburgów. Ci wszyscy, którzy pragnęli zostać w Anglii, musieli zrzec się wszelkich tytułów i zostać zwykłymi obywatelami. Przeciętne rząd austriacki skłoniłował wszystkie mekiki dynastii.

Tylko Węgry pozostawiły Habsburgom wszystkie posiadłości. Niezłe też powodzi się członkom rodziny Habsburgów, którzy zamieszkali w Polsce. Pod jednym względem członkowie rodu Habsburgów stoją le-

piej od Hohenzollernów oraz innych byłych władców krajów niemieckich: mają oni zupełną swobodę ruchów, podczas gdy książęta niemieccy nie mogą np. wyjechać do Francji, groziłaby im bowiem proces sądowy o dokonane w ciągu wojny zbrodnie.

Na bruku paryskim znana bardzo postać (mił B. szach perski, Ahmed, pozbawiony tronu przed dwoma laty. Dwór jego jawnie zwykł niezwykłym przepychem i zbytkiem. Widać, że źródła gotówki zaczęły wysychać, bo choć Ahmed mieszka nadal w dawnym swym pałacu, nadal spędza w nim część roku. Rivierze, lecz bardzo ograniczył skład żyły i służby.

Członkowie rodu Osmanów, byłych sultanów tureckich, rozstali się po całej Europie. Bardzo wielu mieszka w Paryżu, ale najwięcej przebywa w Nicei, gdyż Europa zachodnia najbardziej im pod każdym względem odpowiada.

Dwór swego czasu dość wpływowy książę Czarnogóry dziś znajduje się w San Remo (Włochy). Choć Czarnogóra we szła w skład Jugosławii, byli jej władcy w żaden sposób nie chcą zrzec się praw do państwa; a dawni obywatele Czarnogóry długo po podpisaniu traktatu wersalskiego nie uznawali króla Jugosławii, Radomir ka. Czarnogóry spokrewniona jest z dynastją włoską, bo królowa włoska jest córką ks. Mikołaja czarnogórskiego, już nieżyjącego.

Do tej licznej rzeszy wygnanych należą byli król grecki Jerzy II, bliski krewny Wilhelma I., a jednocześnie zięć królowej rumuńskiej. Ten właśnie okoliczności zawdzięcza on fakt, że mieszka w Bukareszcie. Całe to szczęście dla niego, gdyż brak środków nie pozwoliłby mu na życie na mniej więcej odpowiednio daleko stope. Korzysta on z tej gościnności zmusza go tylko do zachowywania spokoju, gdyż Rumunia, żyjąca w zgodzie z Grecją, nie mogłaby pozwolić na jakiegokolwiek przeciwko temu państwu intrygę.

Ostatnim z rzędu wielkich na

wygnaniu jest ka. Karol rumuński, który mieszka stale w Francji. O jego planach i zamiarach, pisaliśmy niejednokrotnie.

Rządowe uprawnienia
SZKOŁA TANCA
Zufii Płazna-Drózdowej i gość 8
Gwarantuje wyuczenie w 12 lekcjach
walca i szelaku tańców modnych.
Przyjmuje się lekcje w domach prywatnych. Specjalne komplety męskie
Rymo-plastyka w komplecie dla
pań i dzieci. 2500

Na szerokim świecie

Zasypanie wulkanu

Celem zupełnego uniemożliwienia wulkanu Santiago (Ameryka południowa), który jest od wspaniałej siły zasypania, specjalnie po to sprovednieniu niemieccy doprowadzili do bratru obywateli łodzi śnieżnej, która tam wstąpiła.

Wulkan ten trójcałowiec pławił się zasypanie całkowicie obryzanie pławie kawy Jego obecna bezczynność, zwaną tłumacza sobą, jakie skutki ostatnich bardzo silnych trzęsień ziemi.

W walce o rekordy szybkości

Świat sportowy posiada dziś tyle terenów walki o rekordy, o rekordy, że dać może zainteresowanie najb-

Ekshumacja zwłok dozwolona są tylko od półdnia nika do marca o czym z wiadomiam i lat 60 Kaucjonowany

Zakład Pogrzebowy J. Pełczyński

w WARSZAWIE
ul. Nowy-Swiat 50.
Boklety hurtownie na żądanie.
Tel. 10-30 czynny cały dobę

Martwy hotel w Genewie

Pod osłoną dwudziestu policjantów

zamieszkała delegacja sowiecka

Litwinów wraz z całą delegacją sowiecką, która przybyła do Genewy na konferencję rozbrojenia, był zupełnie odosobniona. Delegacja otrzymała na swój wyłazły atak dwa z najwspanialszych hoteli genewskich.

Pewnego wieczoru jakiś przechodzień, skuszony widokiem wspaniałych kwiatów w hotelu i licznych światłach, dających złudzenie wielkiego gwaru, posta-

nowił wejść do tego hotelu, by tam zjeść obiad

Ledwo zaczął wejść do hallu hotelowego, a tu dziesiątki w pobliżu strażników będących policjantów składowe ka męmu bardzo niezdyscyplinowane spojrzeli: widać było z ich strony bardzo wyraźne zaniepokojenie. Najwidoczniej wręko przechodnia za jakiegokolwiek rosyjskiego emigranta, który postanowił na delegację sowiecką wykonać samobójstwo.

A może poprosił dziwił się on, iż znalazł się gość, który wszedł do pięknego, ciepłego, lecz, jak się potem okazało, atakowanego przez zaraza lokala. Do gościa, gdy się znalazł na sali restauracyjnej podzielił dopiero, najwidoczniej obudzony kłopotem ze snu; podał on obiad, który gość zjadł w zapłakanej namiętności. Kłótnia z zarządca hotelu informował gościa, że od chwili przybycia bolszewików do hotelu nikt się nie spał.

Ze nam się teraz powodzi — skrzyżły się dwa pan z zarządca hotelu — lecz cóż w tym dziwnego? Kto chceże jeść obiad, czy wogóle pokazać się w hotelu, w którym sala przebrana dwudziestu agentów półci?

Tak więc Litwinów, tłumaczarski i cała ta fronda dyplomatyczna sowieckich wrzasków — lecz cóż w tym dziwnego? Kto chceże jeść obiad, czy wogóle pokazać się w hotelu, w którym sala przebrana dwudziestu agentów półci?

KSIEGI

BUCHALTRYJNE
POLECA:

SKŁADY PAPIRUKI:
Marszałkowska 10, tel. 33-74
(Jana K. Mięskowiak)
KRAJ. GRAFIC-NO-INTELIGAT.
Złota 24, tel. 174-33 3730

MORSKI

45)

Wspaniały tortur i śmierci

Niedźwiedzia góra. — Podejrzane ślady. — Przed bazą operacyjną bolszewików. — Spotkanie z rybakami

Z dwójką złego wybrałmyśmiejnie — zamiast spotkania z bolszewikami. Z powodu wyczerpania się zapasów żywności, wzięliśmy kierunek południowy T. i, propostuwały do rzeki Kem, gdyż nad rzeką według zebrań przez nas wiadomości powinniśmy spotkać osiedla ludzkie. Szliśmy spodem indywidu T. i, drugi kroczył śladem, pierwszego, trzeci drugiego T. i. Mialo to za celu wprowadzenie w błąd pogoni, gdyby znalazły ślad nasz na tnu.

Już zdaleka zobaczyliśmy wysoką górę, co rodzaju kopa. Była to tak zwana „Niedźwiedzia Góra” w okolicy której powinna się znajdować według moich wiadomości wioska. Ponieważ tam, gdzie tylko znajdowali się ludzie, spodziewaliśmy się zasadzki bolszewickiej, zachowywaliśmy się jaknajostrożniej. Podejrzaliśmy blisko góry stajemy jak wryci. Wpoprzek naszej drogi biegł ślad stóp ludzkich i trop

psa. Ślady szły w obie strony. Niewiadomo więc było, czy to przesyłki oddział pogoni i wrócił do wsi, czy też były dwa oddziały, które poszły w dwóch przeciwnych kierunkach. Trzeba to było zbadać.

W tym celu rozdzieliliśmy się. Miałam zabierać w karabin z pozostałymi miał się ulóżać, zabierając za sobą ślady i ukryć się niezbyt daleko, tak, by w razie walki mógł nam przysięść z pomocą udzielać na bolszewików z tyłu. Reim. B. z drugim karabinem szedł za mną. Do nas dwóch należało zbliżanie sytuacji. Najpierw zachowując największą ostrożność weszliśmy na górę, na sam szczyt, by ślad rozczepić się w połowie. Jakoś z wierzchołka góry ujrzelśmy pływającą już rzekę Kem, nad brzegiem której, ponad dziesiątka kilkunastu domostw, widać było kopyta cerkwi.

Była to wioska Podduitymno. Jasnem było dla nas, że bolszewicy tu urządzili sobie bazę operacyjną, skąd wysyłali podanie, dlatego trzeba było jaknajbardziej opuścić takie nasiedlstwo. Zaszliśmy z gór, poszliśmy śladem wiodącym w górę rzeki. Ze wzroku na to, że ślady były bardzo świeże, conajwyżej z przed godziny, ponawialiśmy się bardzo wolno. Posuwaliśmy się tak krok po kroku, doznaliśmy miejsca, w którym ślady raptem się urwały. Zachowaliśmy się do co innego — trop niedźwiedzia. Do myśliwstwa się, że bolszewicy patkowali się na niedźwiedzia, zawrócili i własnymi śladami wrócili do wsi.

Zawróciliśmy więc do swoich i już razem zacierając za sobą ślady galejąca podłoga posłizgła nas zachód trzymając się w pobliżu rzeki. Uścisnęliśmy tak że trzy worys natrąliśmy na dwóch starszych rybaków ze wsi Podduitymno. Od nich dopiero zanieśliśmy języka. Opowiedzieli nam, że wsi znajduje się czterdzieści bolszewików z pasem tresowanymi, uzbrojonych w granaty ręczne i karabiny maszynowe. Dalej dowiedzieliśmy się od rybaków, że bolszewicy chcą naszostki nieprzychylnie i przeciwko nam ludność rozgłaszają, że mordujemy i grabimy i t. p.

Rozmawialiśmy z rybakami łagodnie, gdyż z początku byli zaskoczeni spotkaniem, opowiedzieliśmy im kim jesteśmy i dokąd idziemy, powiedzieliśmy dalej, że nikomu krzywdy nie robimy i że zabijamy tylko bolszewików i będziemy zabijali tych, którzy będą pomagali bolszewikom, a domy ich będącemy papieli. Naogół mieliśmy ludność przychylnie dla siebie usposobiona. Rybacy ci dali nam wszystkie chleby jakie posiadali, za co daliśmy im rubla i czterdzieści kop. Powiedzieli nam, że w odległości trzynastu kilometrów w górę rzeki znajdziemy chutor, w którym nas dobrze przyszykują. Polcieli zaś omieć spotkanie po drodze samoty, ponieważ bolszewicy urządzili w nim zasadzkę. Pokornieśmy tedy rybaków i zrybko ruszyliśmy w kierunku wskazanego nam chutoru.

(D. c. n.)

SPRZEDAŻ GWIAZDKOWA OKRYCIA — SUKNIE — KOSTJUMY

Stanisław Skwara i Ska
Bracka 10.
Warszawa.
(Dawniej A. Łojczka) tel. 30-89.

Wielki konkurs filmowy „ABC”

Dzisiaj publikujemy treść dwóch głównych ról

W filmie „Dusze w niewoli”

Kto potrafi je zagrat?

Nawiązując do artykułu z niedzielnym numerze „ABC” publikujemy dziś streszczenie dwóch z pozostałych głównych ról w filmie „Dusze w niewoli”, który ma realizować w najbliższej przyszłości podług powieści Bolesława Prusa spółka kinematograficzna „Lux” w Warszawie.

Osoby, interesujące się bliżej tą sprawą, zechcą sięgnąć do dzieła Prusa, my zaś ze swej strony podamy w streszczeniu sylwetki bohaterów projektowanego filmu.

Główny bohater filmu: Lat 30. Pościąg maska, maska uduchowiona. Artysta — malarz. Syn ciępiący za grzechy ojców. Biedny własne, niedostatek, pogarda u ludzi — wszystkie jego nieszczęścia obciążają go z winy ojca.

Nie może choć na dzień jeden zestawić swego oca bez dozoru, gdyż naraz go na więzieniu. Nie może zginać nawet, choć go deptać i prawie w twarz plują. Zmuszony jest ukrywać swoją siostrę Zosię przed ociem — piki — em, jego przed sądem: a ich wraz ze sobą przed całym światem.

Człowiek potępiający pieniądze u przyjaciela, bez nadziei na możliwość zwrotu.

Wreszcie w sposób dziwny, napozór nieuczciwy, zdobywa dławę i majątek, a w przyszłości swoim, Sielskim, wykryje zawiązanego wroga.

Kocha z wzięomością kobietę z obcej strony. Przeszły, że języki, zła o nim łama łona wychowana w korbach konwenansu, on z piętnem ojca — skazańca, człowieka z nizin! rozdzienia ich.

Poznała jej dopiero u toż jej śmierci.

Sprawcy swego nieszczęścia Sielskiemu oddaje rękę siostry, a sam uśwaja się w cień, aby w pracy twórczej zapomnieć o swoim okrutnym losie.

Ociec Ludwika Lachowicza. Starzec zarty nalogem piństwa, człowiek nieszczerliwy — filara zubożonego nalogu.

Alkohol stoczył go w otchłań. Człowiek ten stał już na tak niskim szczeblu zbydlenia, że stracił nawet prawo do pogody, a mimo to nie utracił jeszcze miłości syna.

Dla wdówki krąży w domu o-

statnia sprzęty, syna ciągnął do współdziałania w swych nieuczciwych czynach, córkę zmuszał do żebrania.

Anna brata, ani zamknięty w chłapcie, ani odpasany od ludzi — z nalogu wylecieć nie mógł, chociaż sam mawiał: „Przez wdokę człowiek robi się bydlęcem, Boga obraża i ludziom dokucza”.

W jutrzejszym numerze zamieścimy dalszy ciąg tych streszczeń, uwzględniając przede wszystkim rolę kobiety.

Osoby, które poczyniły się do możliwości odzwierciedlenia ról, zechcą kierować zgłoszenia wraz z podaniem imienia, wzrostu i wagi do biura kinematograficznego „Lux” (Jasna 24). Do zgłoszenia musi być załączona przynajmniej jedna fotografia, możliwie w tonie czarnym, na papierze błyszczącym.

Udział w konkursie nie pociąga za sobą żadnych kosztów.

W sprawach związanych z konkursem reżyser p. Leon Tristana przyjmujemy w biurze „Lux” codziennie, w godzinach 6-6 popołudniu.

Nasz bilans handlowy

Za pierwsze 9 miesięcy 1927 r. — 151 mil. fr. złota deficytu

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego saldo naszego bilansu handlowego za pierwsze 9 miesięcy roku bieżącego jest ujemne. Deficyt wynosi 151 milionów franków złotych.

Jesteli chodzi o przyrów, to ogółem przewyższenie do Polski w tym okresie towarów wartości 1.213.148 tysięcy franków złotych.

Wywieziono natomiast z Polski zagranicę towarów ogólnej wartości 1.062.142 tysięcy franków złotych.

Obserwować się daje ciekawe zjawisko, a mianowicie w tym samym okresie roku ubiegłego miliony wyprawy do naszego bilansu handlowego, wyrażający się sumą 342,615 tysięcy franków złotych, to jednak obroty były znacznie mniejsze.

Przewieziono towarów za 695.164 tysięcy franków złotych, wywieziono zaś towarów za 937.625 tysięcy franków złotych.

Co się tyczy salda ujemnego naszego bilansu handlowego w roku bieżącym, to dotyczy ono tylko Stanów Zjednoczonych (— 138.877 tysięcy franków złotych), Włoch (— 13.388), Francji (— 71.939), Holandii (— 13.422), Indii Brytyjskich (— 22.170), Rosji Sowieckiej (— 28.210).

Natomiast dodatnie saldo obrotu handlowego za ten sam okres czasu mieliśmy z Anglią (plus 39.039 tysięcy franków zł.), Niemcami (plus 26.229), Czechosłowacją (plus 29.933), Szwecją (plus 41.864), Belgią (plus 6.792), Danią (plus 10.433), Lotwą (plus 10.170), Rumunią (plus 6.234), Węgrami (plus 3.699).

W roku bieżącym wywóz do Niemiec wyniósł 31,3 proc. całego naszego wywozu [w roku ubiegłym — 25,3 proc.], do Wielkiej Brytanii — 12,3 proc. (17,1 proc.), do Szwecji — 6,4 proc. (5,1 proc.).

Częściowa likwidacja M. Z. Z. W.

Jest sukcesem akcji sfer gospodarczych

Akcja sfer gospodarczych w kierunku znacznego zwężenia działalności Miejskich Zakładów Zaopatrzenia Warszawy, o czym „ABC” w swoim czasie pisało, odniosła pożądany skutek.

Jak się dowiadujemy w najbliższym czasie nęga likwidacji tartak, wytwórnie obuwia i odzieży, działy: materjałów włókienicznych, papieru i materiałów piórnich oraz materiałów budowlanych.

Co zaś do dystrybucji wyrobów betonowych to przekazała ona ostatnio z dniem 1 kwietnia 1928 roku wydziałowi technicznemu magistratu.

Złączone ponadto zostały dwa kopalnie drzewa i koks w jeden działy opalowy.

Zorganizowany w ten sposób Miejski Zakład Zaopatrzenia m. stoł. Warszawy zamierza wyodrębnić wyłącznie hurtownię i detal czyni sprzedaż artykułów pierwszej potrzeby.

Również zakłady garbarskie zostały przy M. Z. Z. W.

Największy wybór kapeluszy krajowych i zagranicznych
F. MŁODKOWSKI
Płac 4 Krzyż 19
3617

ANTONI MARCZYŃSKI

71)

ŚWIAT W PŁOMIENIACH

(POWIEŚĆ Z NIEDALEKIEJ PRZYSZŁOŚCI)

Alinka czytała dalej:

A ty, Alno, jesteś właśnie taką szwiniatką. W liście Twym znalazłem i takie zdanie: „Dziwnie to, że wszyscy obywatiele niemieccy, zamieszkali w Warszawie zostali przed konsulatami ściągnięci do Niemiec. Czy nie wróty to nowe wojny?”. Jadąc do Berlina zastanawiałem się także nad tem pytaniem. Ale nie. Nasze władze, dzięki znakomitemu wywiadowi przewidywały atak na Warszawę i chciały oszczędzić wyciek poddanych. To była jedyna przyczyna. My wogóle nie pragniemy, ale stoisz z bronią w nogi, w pogotowiu. Nie możemy przecież patrzeć obojętnie na to, co się dzieje z naszymi rodakami w Pomazńskiem, na Śląsku, na Pomorzu.

Traktat wersalski wykrolił z żywego ciała Niemiec wielką plamę. Jeśli w Polsce przysięga do stercu władzy żytyjoli umiarkowane, jeśli będą chciały naprawić te krzywdy dziejowe, wówczas znajdą w nas potężnych sprzymierzeńców, wiarygodnych przyjaciół, którzy dopomogą do odparcia napaści z Wschodu.

Przez wzgląd na Ciebie, Alno, przeżyłem wielki sentyment, jeśli żyję zawsze do Twojej ocalenia, pragnę z całego serca, aby się tak stało... Ale lekko mi zawodu. U Was jest nieustannie, tak wielu szwiniaków. Nawet Ty, którą polubiłem chciałem”.

— Chciałem! — powtórzyła głośnie. — Chciałem, a więc już teraz nie chce... To jasna. Wciąż tak sprawy stoją! Dobrze, mój ty kulturowy Krzyżaku... Dobrze. Pomóż ci się zachwacać? Śląska? Stój, „Bartek”, szkapo szarowłosa. On myśli, że

będzie płakała... Nie, mój panie.

Tu palcem przesunęła po oczach, które zawilgotniały dziwnie.

— To z mrozu — rzekła Alinka, jakby się tłumaczyła przed „Bartkiem”. — Ani mi się żołoło jego list do koczka czytać. Nie! To niepojęcie doprowadzi. Tyle razy mi opowiadał, że stara się o obywatelstwo polskie, by stać się już naprawdę Polakiem. Kocham moją przybraną ojczyznę, jak swoją własną”, mawiał, a teraz... owczka stara opadła i wilk zęby pokazał... Szykko go przerobił w Berlinie na swoje kopytło... Ooo, bardzo szybko!... „Ty, którą chciałem polubić!... Chciała m...”

Chmolekła na konia i jadąc stępą w stronę lasu, monologowała w dalszym ciągu:

— Napisałam dość tak serdecznie, kazałam prozodziejkość rodzinie, której nie znam, a on mi wzamieniał wyrażenie kazań, jakby żywcem odbicie z artykułu wstępnego „Berliner Tageblattu”, czy innego piśmie. Ktośby się był tego spodziewał po Henryku... I dlaczego to napisal? Czy dlatego, że współczuję ludziom nieszczęśliwym Stolpczom powziętą im zdził ich i narzwał blaszawików po imieniu, czy dlatego, że szukał pretekstu do zarwania?”

Wilgość mniądnie gałzki pokrywał śniegiem przetrwał rozmowę z sobą prowadzoną, Alinka znalazła się w lesie. Posuwała się teraz środkiem szpalu, stworzonego przez drzewa, w cudną szale zimową przybraną. Wszędzie śnieg, śnieg śnieg. Włókna okiela wylazły na ogniatych się po ich cięższych gałęziach. Poie były pobielone, jakby je kto wapiem gęsto opryskał, a naskie krzewy wyglądały jak ciastka szczerdane miazłm cukrem posypane. Białe chłapki pokrywały wszystko i w blaskach zimowego słońca lśnił tak mocno, że patrzeć nań bez zmurzenia oczu nie było można.

Pochłonięta przez swoje myśli jechała Alinka w głąb lasu, coraz dalej i dalej. Straciła zupełnie ra-

chubę czasu, a zbyte była zamysłona, by spojrzeć na zegarek. „Bartek” bardziej przytomny od swej pani parsknął kilka razy, jakby chcąc przypomnieć, że pora południowego obrotu się zbliża zbytnim krokiem i że do domu długi szmat drogi. Lecząc demonstrację nie wywarzył na Alince najmniejszego wrażenia. Prawdopodobnie nie zauważyła ich wogóle. Ale w pewnej chwili rzekła na głos, jak gdyby kończąc tak swe ch myśli:

— W każdym razie ci odpiszę, mój pokójowo usposobiony Krzyżaku, który wreszcie widzę milioniarzem, prócz w swym kraju. Odpiszę ci i popamiętasz moją odpowiedź! Do mnie ostatnie słowa należy.

Rosprawiwszy się w ten sposób z Henrykiem Wirthem, Alinka zmieniła delikatnie spórna dokonała. W tej stronie nie była chyba nigdy, był bardzo dawno temu. Zerknęła na zegarek i tak niemielenie zdziwieniu stwierdziła, że jest dziesięć minut po dwunastej.

Pojęła na bliższą drogę — postanowiła.

„Bliższa droga” wiodła obok posterunku P. P. w Rożnowie. Należało więc przedzwysokim powrócić do gońców, prowadzącego do Konstantyna, z którego Alinka w swem zamysleniu zboczyła. Zawróciła tedy i jadąc kilka dotarła do szosy w jakie pół godziny. — Teraz jeszcze pół kilometra i już skłoczysz — pomyślała. Gdyż przed sobą uświślała szarekryty głoś dzwonka. Dwa rowki w śniegu wyślizgłone światłością, za przedem jakiej sanki. Jakąś młotawą zakręcił wozale chłopięcie sanie z półkami, parę koni zaprzęgnięte, Woznica w wielkiej, czarnej baranicy nie żałował biał. Okładzi dymiące klebałmi parę szkap, podjechał b krzykiem do więkzkiego podpiechu i samie mknęły tak szybko, że nie aż znośno na boki. W pewnej chwili obejrzał się poza siebie, a spostrzedłszy dobiegającego go jeźdźcę, wzruszał z przestrach i zmusił swą zmęczoną szkapę do galopu.

(D. c. n.)

WILSON 5-11-40
L. MARKOWSKI 15-40 8760

Sensacja dnia

Sprawa p. Motyczyńskiej

P. Motyczyńska w redakcji „ABC”. — P. Motyczyńska pod nadzorem policji oskarżona z art. 272 k. k.

Wczoraj wieczorem redakcja „ABC” odwiedziła p. Anielę Motyczyńską, główną dziś w Warszawie, z rewelacji, jakie podała o niej prasa. Cwilnie przedtą wizytą otrzymaliśmy jej fotografie, sporządzone w Urzędzie Śledczym. Na fotografii tej p. Motyczyńska wyglądała na starszą, gdy w istocie jest to kobieta w wieku balzakowskim, dość przystojna i elegancko ubrana.

P. Motyczyńska oświadczyła nam, że została przez policję zwolniona i złożyła nam pismem oświadczenie, które poniżej zamieszczamy:

Warszawa, dn. 12 XII. 1924 r.

Stanowisko Pania Redaktorze.

W związku z notatkami, które pojawiły się w prasie i dotyczące mojej osoby, oświadczam co następuje: — Nieprawda jest, jakoby nazywała się Katerzyna Motyka, natomiast prawdą jest, że nazwisko moje bierze Anielę Rysia Motyczyńską. Nieprawdą jest, że matka moja była prostytutką, natomiast prawdą jest, że była córką majstra wojsk austriackich i pochodziła ze szlery ziemiejskiej. Siostra moja wyszła za mąż za p. Stanisława Golechowskiego.

— Nieprawdą jest, jakoby narzeczona była nieślubna, a siostra nieślubna była matką, a siostra

matką prawdą jest, że syn mój jest synem pułkownika wojsk polskich w czynnej służbie.

W sprawie p. Czesława Ancewicza muszę zaznaczyć, że akta dochodzenia naszego przeciwko niemu znajdują się w Ministerstwie Sprawiedliwości. Podobnie nieprawdą są i inne szczegóły, podawane w prasie, a nawiązujące do mojej cci.

W szczególności boli mnie zarzut jakichś przestępstw natury politycznej, a nawet pomawiania mnie o spisek gwałtu.

W roku 1918 brałam udział w obronie Leona, następnie byłam w szpitalu polowym nr. 11, potem w szpitalu polowym nr. 107 pierwszej brygady kady. W tym czasie byłam ranna, przechodziłam tyfus plamisty i brzozy, z komplikacjami. Potem pełniłam służbę w szpitalu epidemicznym w Warszawie.

W roku 1926 brałam udział w wypadkach majowych po stronie wojsk marszałka Piłsudskiego. Pełniałam służbę sanitarną w 22 pp. I tym czasie byłam Piłsudskiego. W czasie dochodzenia 71 p. p., który był po stronie naszego nieślubnego opierałam się na Alai Szucho i Aleksei Urzadzkich. Byłam wędrowną, gdzie toczył się bój, wśród grada kul oświecając pomoc naszym, wiersze służąc idąc marszałka Piłsudskiego.

Zatrzymanie mnie przez policję wywołane było przez to, że miałam przy sobie broń, choć nie znam powodu. To też nieświadomie po stwierdzeniu moim identyfikacji zostałam zwolniona. Jestem najbardziej przekonana, że krzywdę, jaką mi wyrządzono została naprawiona. Nie wątpię, że sprawa ta znajmie się prokuratury, do której się zwracam.

Aniela Motyczyńska.

Po wzięciu p. Motyczyńskiej zwróciłyśmy się do Urzędu Śledczego z prośbą o informację co do jej aresztowania.

Oświadczono nam, że p. Motyczyńska została zwolniona z zakazem wydalenia się z Warszawy i z obowiązkiem meldowania się co pewien czas w komendzie policji, pod którego dozor został oddana.

Dochodzenia przeciwko niej prowadzi się m. in. za notoryczną przybieranie różnych godności i tytułów, których nie posiadała. Oskarżona została z art. 272 i 273 K. K.

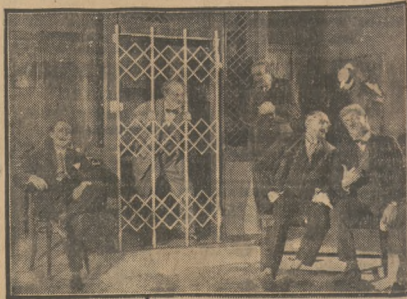
Według Urzędu Śledczego faktem jest, że w roku 1924 p. Motyczyńska została we Lwo wio skazana na 10 miesięcy więzienia.

TRAFIŁ.

— Mówi mi lekarz, że każda choroba atakuje najslabsze części naszego ciała.

— Tęcza dojrzała rozumem, moja Zosia, dlaczego ciągle akaszy się na ból głowy.

„Aby żyć” w Teatrze Polskim

Jedna ze scen zbiorowych aktu III-go.

Nowa 'sensacja amerykańska

Małżeństwo próbne na 2 lata

Zostało zawarte w Ameryce

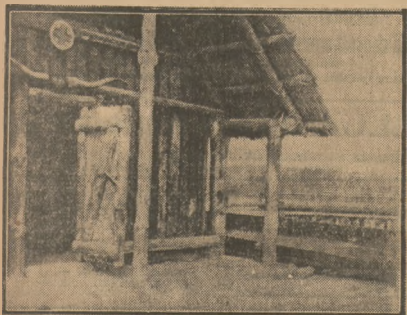
Dwoje obywateli St. Zjednoczonych, mianowicie Clay Roselle i Józefina Julius, postanowiły zawrzeć próbne małżeństwo na dwa lata. Jeżeli próba wykaże, że oboje odpowiadają sobie, pozostaną i nadal małżonkami. Gdyby jednak w ciągu dwu lat okazało się, że studio jest dla jakichkolwiek powodów niedobre, małżonkowie rozchodzą się bez żadnych pretensji.

Ten pomysł małżeństwa na próbę doznał w prasie amerykańskiej wprost entuzjastycznego przyjęcia, potraktowano go jako sensacyjną nowość, a młoda para tyle na tym zyskała, że fotografie swe mogła oglądać we wszystkich wielkich dziennikach Ameryki i Europy.

Młody człowiek, mający przeszła 40 lat, żonę, jest zadowolony z losu. Co go czeka? Wszak musi wytrwać całe dwa lata, choćby mu żona kłóli ciosała na głowie.

Wprawdzie takie próbne małżeństwo jest najwidoczniej usiłownianiem odnowienia obecnych stosunków, które całkowicie są bagażem powojennej choroby narodowej, dążeniem do zniekształcenia wyjścia z trudnego naprawdy położenia. Jednakowoż to małżeństwo amerykańskie na próbę nie czyni się nie różni od innych zawieranych teraz małżeństw, z których wielka liczba nie posiada odpowiedniego rozgłosu, została jednak zawarta także na próbę.

Przedhistoryczny portal

Na jeziorze Konstanckim odtworzono obecnie na podstawie najnowszych badań portal przedhistorycznego osiedla. Na prawo widać czółno, zrobione z jednego kłosa drewna. Osiedle to było zamieszkiwane przez plemię germańskie.

Pani! Nieszczęsna pokroko!, nieszczarno! Zbiłaś mi mój serwal z starą szkielet porcelany!!
Słuchaj: Co stare? No, to jeszcze chwala Bogu, że to była stara a nie nowa, proszę pani.

Urzednik: Czy mógłbym popytać pana Dyrektora o małą podryżkę, bbb, bo mam zamiar się ożenić...
Dyrektor: Co to mnie obchodzi? Trzeba było się zaoszczędzić o nieszczęśliwych wypadkach...

CENA OGŁOSZEŃ: 1 mm. na 1 szp. (tęm pięciopiętlowy) w tekście 70 gr., — komunikaty — 1 szp., pierwsza i ostatnia strona i zł. zwycięzcy (tęm 5-szypit) — 40 gr., drobne i słowo 15 gr. tabelaryczne o 60 proc. zastrzeżone miejsc 25 proc. drożej. Ogłoszenia przyjęte do Nr-u niedzielnego liczą się o 25 proc. drożej.

WARUNKI PRENUMERATY: miejscowa (z odnośnieniem do domu) i zam. 450 miesięcznie. Kon o czekowe P. K. O. Nr. 13550

Warszawa, Redakcja: Sienna 33. Tel. Redakcji: 91-25, 91-60. Naczelny redaktor tel. 91-64. Administracja Zgoda Nr. 1. Telefony: Dyrekcja: 91-66 Ekspedycja 91-66 (dodatkowy); Dział ogłoszeń 9-56. Skrzynka pocztowa 745 Adres telegraficzny Abc Warszawa

ODDZIAŁY: Lublin, PL Litewski 1. Tel. 244 i 655. Konto PKO 64842. Białystok 10/10 Piotrowska 10. Zakopane, Krupówki 61/p. Łódź: Konto PKO 407566 Wrocław, Cyganek 26. Tel. 136 Poznań, Murna 2, tel. 39-18. Konto czekowe w PKO. Nr. 209308. Płock, Plac Kanoniczny 1. Katowice, ul. 3-maja Nr. 1, tel. Nr. 87. Suwałki, Kościuszki 81, tel. 68. Wilno, Mostowa 9. Siedlce, ul. Kilińskiego 11a. Ostrowo Wilko, Wrocławskie 1/3, tel. 88. Maliszew, Al. Józefiny 9, tel. 107.

Redaktor naczelny: Stanisław Siralski.

Drukarnia „ARS” Warszawa, Sienna 31 tel. 106-25.

Wydawca: Mazowiecka Spółka Wydawnicza.